

24/09/2024

Η εορτή του Γενεθλίου της Θεοτόκου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η Θεομητορική εορτή του [Γενεθλίου της Θεοτόκου](#) τιμήθηκε στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) με μετάθεση την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου 2024 (9 Σεπτεμβρίου 2024 με το παλαιό εορτολόγιο) και με επίκεντρο του εορτασμού τον φερόνυμο πανηγυρίζοντα μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό στη Μπετζάλλα.

Της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Γέροντος Αρχιγραμματέως και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου και των Αγιοταφитών Ιερομονάχων,

Ραφαήλ Εξάρχου Αθηνών, Ιερωνύμου, Ηγουμένου Μαδηβάς και Πορφυρίου, πλην του Ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Ιγνατίου ο οποίος ασθενεί προσωρινά, των εφημερίων Ιερέων της Κοινότητος της Μπετζάλλας Πρεσβυτέρων π. Μπούλος, π. Ιωσήφ και π. Ηλία, και του π. Ιωάννου του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Δοσιθέου.

Έψαλλε η χορωδία της Μπετζάλλα και παρέστησαν με αθρόα συμμετοχή πιστοί της πόλης.

Δείτε σε επανάληψη τον Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία:

Στο Κοινωνικό της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο, επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι η Γέννηση της Θεοτόκου αποτελεί τον Ευαγγελισμό της επαγγελίας του Θεού προς τους προφήτες.

Αναλυτικά το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία, φησί γάρ· ἀναστήσω σκηνήν τήν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοί, Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ”.

Ἄγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἐπισκιάσασα τήν πηγὴν τῆς ζωῆς τήν Θεοκυήτορα κόρην Μαρίαν, συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτῆς Ναῶ, ἵνα ἑορτάσωμεν τό Γενέθλιον αὐτῆς ἐκ τῶν Δικαίων γεννητόρων αὐτῆς Ἰωακείμ καί Ἄννης ἀφ' ἐνός καί συμμετάσχωμεν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ κοινῆς χαρᾶς ἀγγέλων καί ἀνθρώπων ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ Γέννησις τῆς Θεοτόκου ἀποτελεῖ τόν Εὐαγγελισμόν τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς προφήτας (Πρβλ. Πραξ. 13,32), τούτέστιν τόν Εὐαγγελισμόν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, περί τοῦ ὁποίου ὁ μὲν Ἱερός Δαυΐδ λέγει: “Ὁ δέ Θεός Βασιλεύς εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς”, (Ψαλμ. 73,13). Ὁ δέ θεῖος Παῦλος εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ διότι, “ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τόν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καί φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τά πάντα κτίσαντι διά Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τόν Εὐαγγελισμόν τοῦ ἀνεξιχνιάστου πλούτου τοῦ Χριστοῦ ὡς καί τόν φωτισμόν, τήν σημασίαν δηλονότι, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας διατυπώνει μετὰ

σαφηνείας ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας βοῶν καί λέγων: “Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, καί λύσας τήν κατάραν, ἔδωκε τήν εὐλογίαν, καί καταργήσας τόν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωήν τήν αἰώνιον”.

Ὦντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Γέννησις τῆ Θεοτόκου ἐμήνυσε χαράν πάση τῇ Οἰκουμένῃ. Καί τοῦτο διότι κατά τόν μεγαλοφωνώτατον Προφήτην Ἡσαΐαν: “ἐτέχθη Παρθένος, ἥτις ἐν γαστρὶ ἔξει καί τέξεται υἷόν καί καλέσουσι τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, τούτέστι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός”, (Πρβλ. Ἡσ. 7,14/ Ματθ. 1,23). Ἐξαίρων τό ρῆμα τοῦτο τοῦ Ἡσαΐου, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀναφωνεῖ λέγων: “Εὐφραίνου Ἄννα ἡ οὐ τίτκουσα· ρῆξον καί βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα”, (Ἡσ. 54,1). “Ἀγάλλου Ἰωακείμ, ὅτι ἐκ τῆς θυγατρὸς παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱός καί ἐδόθη ἡμῖν καί καλεῖται τό ὄνομα αὐτοῦ “μεγάλῃς βουλής”, τῆς παγκοσμίου σωτηρίας” ἄγγελος, Θεός ἰσχυρός”, (Πρβλ. Ἡσ. 9,6).

Αὐτός ἀκριβῶς ὁ “τῆς μεγάλῃς βουλής ἄγγελος” εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστός, ὁ Ὅποιος “ἐγνώρισεν εἰς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους τήν ἀποκεκρυμμένην ἀπ’ αἰώνων βουλήν τοῦ Θεοῦ Πατρός”, ὡς λέγει καί ὁ Μέγας Βασίλειος. Αὐτός οὗτος ὁ τῆς “μεγάλῃς βουλής ἄγγελος” εἶναι ὁ Χριστός, Ὅστις “ἐξηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπέρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπί ξύλου” (Γαλ. 3,13), κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός ὑπέστη τόν σταυρικόν θάνατον, τούτέστιν τόν θάνατον τῆς κατάρας, ὡς ἐρμηνεύει καί ὁ Μέγας Ἀθανάσιος λέγων: “ἐγένετο [ὁ Χριστός] κατάρα... τόν ἐπί κατάρα γενόμενον θάνατον δεξάμενος”. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός ἐξηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου (Γαλ. 3,13) καί μᾶς κατέστησε κατόχους τῆς εὐλογίας καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος Αὐτοῦ.

Ὁ Χριστός ἀναδειχθεὶς νικητὴς τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς διὰ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ, κατήργησε τήν δύναμιν τοῦ διαβόλου, δηλαδή τόν θάνατον τῆς ἁμαρτίας καί ἐδώρισεν εἰς ἡμᾶς τήν αἰώνιον ζωήν. Ὁ Χριστός, λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, εἶναι Ἐκεῖνος, τόν Ὅποιον ὁ Θεός ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδίνας τοῦ θανάτου, καθ’ ὅτι “οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτόν ὑπ’ αὐτοῦ”, (Πρβλ. Πράξ. 2,24).

Ἴδού λοιπόν διὰ τί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἐγκωμιαστικῶς ἀναφωνεῖ καί λέγει: “Ὁ θυγάτριον γηγενές... ὄντως τιμιωτέρα πάσης κτίσεως γέγονας. Ἐκ σοῦ γάρ μόνης ὁ Δημιουργός μοῖραν προσείληφε τήν ἀπαρχήν τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Σάρξ αὐτοῦ ἐκ τῶν σαρκῶν σου καί τό αἶμα ἐκ τῶν αἱμάτων σου καί γάλα μαστῶν σου ἐθήλασεν ὁ Θεός καί ἠνώθη τά χεῖλη σου τοῖς τοῦ Θεοῦ χεῖλεσιν. Ὡ ἀκατάληπτον καί ἀπόρρητον θαυμάτων! Σέ προγνοῦς ὁ τῶν ὄλων Θεός ἀξίαν ἠγάπησε καί ἀγαπήσας προώρισε καί ἐπ’ ἐσχάτων τῶν χρόνων εἰς τό εἶναι παρήγαγε καί

Θεοτόκον μητέρα καί τιθηνόν τοῦ οἰκείου Υἱοῦ καί Λόγου ἀνέδειξεν”.

Ἀξιοσημείωτος ὁ ἐγκωμιαστικός λόγος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, κατὰ τόν ὁποῖον ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος προβάλλεται ὡς ἡ παλαιά μάνδρα τῶν προβάτων τοῦ Πατρός αὐτῆς Ἰωακείμ καί τώρα ἡ οὐρανομίμητος Ἐκκλησία τοῦ λογικοῦ ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ. “Χαίροις προβατική, τῶν τοῦ Ἰωακείμ προβάτων τό πάλαι σῆκος νῦν δε τῆς λογικῆς τοῦ Χριστοῦ ποίμνης οὐρανομίμητος Ἐκκλησία”.

Τό γεγονός τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀποδεικνύει ἐναργέστατα ὅτι ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία δέν εἶναι ἕν κοινόν θρησκευτικόν καθίδρυμα, ἀλλά αὐτό τοῦτο τό τοῦ Χριστοῦ Σῶμα, τοῦ Ὁποίου κεφαλή εἶναι ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σεσαρκωμένος Θεός Λόγος, ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. “Καί αὐτόν ἔδωκεν [ὁ Θεός] κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τό σῶμα Αὐτοῦ”, κηρύττει ὁ μέγας Παῦλος.

Τό δέ κήρυγμα καί ἡ διδασκαλία τοῦ θεηγόρου Παύλου δέν ἐβασίζετο εἰς λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας καί ἐπινοίας, ἀλλά εἰς τήν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς μαρτυρεῖ οὗτος γράφων: “καί ὁ λόγος μου καί τό κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ’ ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καί δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μή ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἐν δυνάμει Θεοῦ”, (Α΄ Κορ. 2, 4-5).

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καί θείᾳ δυνάμει πίστις κατέστησε τήν Θεοτόκον Μαρίαν μακαρίαν εἰς πάσας τάς γενεάς (Πρβλ. Λουκ. 1, 48). “Χαίροις μόνη Μήτηρ Θεοῦ τό μόνον ὄντως ἀληθῶς Χριστιανικῆς πίστεως πάγκαλον καί πασιπόθητον ὄνομα”: [Χαῖρε, ἡ μόνη μητέρα τοῦ Θεοῦ, τό μόνον ἀληθινόν καί πραγματικά πανέμορφον καί παμπόθητον ὄνομα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως], ἀναφωνεῖ ἐγκωμιαστικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἡμεῖς δέ μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: “Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γάρ τοῦ φωτός ὁ νυμφών, καί ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε, καί ἡ κατά ἀνατολάς πύλη ἀποκυθηῖσα, προσμένει τήν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καί μόνον εἰσάγουσα Χριστόν εἰς τήν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν”. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά. Ἀμήν.»

Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε λιτανεία περίξ του Ιερού Ναού και εν συνεχεία παρετέθη σύντομο κέρασμα. Ακολούθησε μεσημβρινή τράπεζα όπου ο Μακαριώτατος απηύθυνε προσφώνηση επισημαίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι η Υπεραγία Θεοτόκος, είναι η ελπίς πάντων των Χριστιανών, είναι το καταφύγιο και η παραμυθία των προσφευγόντων σε Αυτή.

Αναλυτικά η προσφώνηση του Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«“Κύριε ὁ Θεός μου, δοξάσω Σε καί ὑμνήσω τό ὄνομά Σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστά πράγματα βουλήν ἀρχαίων ἀληθινήν, (΄Ησ. 25,1). [ὦ, Κύριε καί Θεέ μου θά Σέ δοξολογήσω καί θά ὑμνήσω τό ὄνομά Σου, διότι ἔκαμες τά θαυμαστά αὐτά πράγματα, τά ὁποῖα ἦσαν ἀρχαῖα καί βεβαία ἢ ἀπόφασίς σου καί ἐκπληρώνεται τώρα, ἀναφωνεῖ πανηγυρικῶς ὁ Προφήτης Ἡσαΐας].

“Ἐντιμότητα Πρόεδρε καί ἀξιότιμα μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Δοξάζομεν καί ὑμνοῦμεν τό ὄνομα τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅτι ἐποίησε θαυμαστά ἔργα, βουλήν ἀρχαίαν ἀληθινήν. Ἡ ἀρχαία δέ αὕτη ἀληθινή βουλή ἐξεπληρώθη ἐν τῷ ὑπερευλογημένῳ προσώπῳ τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας, τῆς ὁποίας τό Γενέσιον ἐορτάζομεν σήμερον.

Ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐγένετο τό συναπτήριον Θεοῦ καί Ἀνθρώπου, οὐρανοῦ καί γῆς, ὡς ἀναφωνεῖ ἐγκωμιαστικῶς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, λέγων: “Χαῖρε Θεοτόκε κυρίως καί ἀληθῶς τό πρός Θεόν ἀνθρώποις φρικτόν συναπτήριον, δι’ ἧς τά οὐράνια τοῖς ἐπί γῆς ἦνῶνται Θεῷ τά ἀνθρώπου καί ἀνθρώπῳ τά Θεοῦ ἀντανίσχουσα”. [Χαῖρε Θεοτόκε, κυριολεκτικά καί ἀληθινά πού συνάπτεις σφιχτά τούς ἀνθρώπους μέ τόν Θεόν καί πού μέ σένα ἐνώθηκαν τά οὐράνια μέ τά ἐπίγεια, ἀνταποδίδοντας τά ἀνθρώπινα στόν Θεόν καί τά τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπον].

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Παναγία Θεοτόκος εἶναι πλέον ἢ κλίμαξ, ἡ διαβιβάζουσα ἡμᾶς ἀπό τήν γῆν εἰς τόν οὐρανόν εἶναι ἡ κλίμαξ, ἡ μετάγουσα ἡμᾶς εἰς τήν μένουσαν πόλιν, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: “οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν”, (Ἐβρ. 13,14).

Ἐπιζητοῦμεν τήν μέλλουσαν πόλιν, τούτέστιν τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, διότι ὡς κηρύττει καί πάλιν ὁ θεῖος Παῦλος, “παράγει γάρ τό σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου”, (Α΄ Κορ. 7,31). Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ κόσμος γενικώτερον καί ἡ περιοχή ἡμῶν εἰδικώτερον δοκιμάζεται πολυτρόπως ἀπό τήν ἀβεβαιότητα καί τήν ἀνασφάλειαν, τήν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ ἐπικρατοῦσα ἐμπόλεμος κατάστασις.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἡ ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν, εἶναι τό καταφύγιον καί ἡ παραμυθία τῶν προσφευγόντων εἰς Αὐτήν· ἐπί πλέον δέ εἶναι ἐκείνη, διά τῆς ὁποίας κατά τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν μεταδίδεται εἰς

τούς ανθρώπους τό άνέσπερον φῶς “δι’ ἧς τό άνέσπερον φῶς άνθρωποις διαπορθμεύεται”.

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παρακαλέσωμεν τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἴπωμεν:

Ἡ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων άνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι’ ὑπερβολήν καθαρότητος, ναός Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καί μόνη κατά ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τήν εἰρήνην κατάπεμψον, καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος”.

Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά”.»

Επίσης το Γενέθλιο της Θεοτόκου εορτάστηκε το Σάββατο 21 Σεπτεμβρίου 2024 (8 Σεπτεμβρίου 2024 με το παλαιό εορτολόγιο) στη Γεσθημανή.

Σύμφωνα με το Προσκυνηματικό Καθεστῶς, στο Πάνσεπτο Θεομητορικό Μνήμα τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου, συλλειτουργούντων των Αγιοταφιδών Αρχιμανδριτών π. Ραφαήλ Εξάρχου του Παναγίου Τάφου εις Αθήνας, π. Μακαρίου, π. Κλαυδίου, π. Διονυσίου, π. Χριστοδούλου, π. Ιερωνύμου και των Ιερέων π. Νεκταρίου, Πρεσβυτέρου π. Στεφάνου, π. Χαραλάμπους- π. Φάραχ εφημερίου του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Δοσιθέου.

Ἐψαλλαν ψάλτες μοναχοί διακονητές του Ιερού Ναού με μαθητές της Πατριαρχικής Σχολῆς Σιών, και Ιεροψάλτες της χορωδίας του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, με τη προσευχητική συμμετοχή ευλαβῶν πιστῶν.

Μετά τη Θεία Λειτουργία στη Γεσθημανή παρέθεσε κέρασμα ο ανακαινίζων το Προσκύνημα και το Ηγουμενεῖο Ηγούμενος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΟΝ ΟΜΩΝΥΜΟ ΝΑΟ ΣΤΗ ΜΠΕΤΖΑΛΛΑ:

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΟ ΠΑΝΣΕΠΤΟ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΟ ΜΝΗΜΑ:

